

Skrytá história štyridsiateho verša – číslo sedemnásť

Druhé beda – štvrtá časť

Jeff Pippenger

2026-06-25

627, 632 a 637

„Kľúč“, ktorý otvára bezodnú priepasť, je bitka pri Ninive, naplnená v roku 627, päť rokov predtým, ako Mohamed zomrel v roku 632. O päť rokov neskôr, v roku 637, moslimské vojská dobyli hlavné mesto Perzie, jednej z dvoch veľkých superveľmocí, ktoré sa zúčastnili bitky pri Ninive. Táto udalosť dramaticky zmenila rovnováhu síl na Blízkom východe. Bitka pri Ninive v roku 627 podlomila silu Perzskej ríše a o desať rokov neskôr Perzská ríša zanikla.

Pokorenie — 782

Sto päťdesiat rokov po Mohamedovej smrti v roku 632, počas abbásovského ťaženia roku 782, abbásovske vojsko (údajne okolo 95 000 mužov) podniklo mohutnú inváziu na byzantské územie v Malej Ázii (dnešné Turecko). Postúpilo až do Chrysopola, priamo naproti Konštantínopolu cez Bosporskú úžinu — a tak sa veľmi priblížilo k byzantskému hlavnému mestu. Byzantínci pod vedením cisárovnej Ireny utrpeli ťažkú porážku. V dôsledku toho boli Byzantínci prinútení podpísať potupné trojročné prímerie, pričom sa zaviazali platiť vysoký ročný tribút (približne 70 000 – 90 000 zlatých dinárov) a odovzdať hodvábne rúcha a rukojemníkov. Toto ťaženie bolo jedným z najväčších a najúspešnejších abbásovských vpádov na byzantské územia počas 8. storočia. Ukázalo rastúcu moc Abbásovského kalifátu a pokračujúci úpadok Byzantskej ríše.

Päť mesiacov

V deviatej kapitole Zjavenia sa „päť mesiacov“, ktoré sa rovná stopäťdesiatim rokom, spomína dvakrát: raz v piatom verši a znova v desiatom verši.

A bolo im dané, aby ich nezabíjali, ale aby ich mučili päť mesiacov; a ich mučenie bolo ako mučenie škorpióna, keď uštipne človeka. A v tých dňoch budú ľudia hľadať smrť, ale ju nenájdu; a budú si želať zomrieť, ale smrť od nich utečie. A podoby kobyliek boli ako kone pripravené do boja; a na hlavách mali akoby koruny podobné zlatu a ich tváre boli ako tváre ľudí. A mali vlasy ako vlasy žien a ich zuby boli ako zuby levov. A mali panciere ako železné panciere; a zvuk ich krídel bol ako hukot vozov s mnohými koňmi bežiacimi do boja. A mali chvosty podobné škorpiónom a v ich chvostoch boli žihadlá; a ich moc bola škodiť ľuďom päť mesiacov. Zjavenie 9:5–10.

V deviatej trúbe Zjavenia sú dve odlišné prorocké obdobia v trvaní stopäťdesiatich rokov. Prvé trvá od smrti Mohameda v roku 632 až po poníženie cisárovnej Ireny Východného Ríma v roku 782. Deviata kapitola veľmi podrobne označuje vzostup islamu. Od zjednotenia kmeňov v roku

606 cez bitku pri Ninive v roku 627 až po Mohamedovu smrť v roku 632, a potom po porážku Perzie v roku 637, je vzostup i úpadok islamu starostlivo sledovaný v Božom prorockom Slove. Arabský islam je mocnosťou v prvom stopäťdesiatročnom proroctve o trápení. Zjednotenie kmeňov Mohamedom v roku 606; potom „kľúčová“ bitka pri Ninive v roku 627, nasledovaná Mohamedovou predpoveďou zániku Perzie i Ríma okolo roku 628, a potom jeho smrť v roku 632. Tieto dátumy predstavujú osobitnú postupnosť udalostí v línii islamu.

Sto päťdesiat rokov po tom, čo Mohamed v roku 632 zomrel, sa mocenská základňa islamu presunula z Arábie do Turecka, keď zatlačil Východný Rím až späť ku Konštantínopolu. Prvé beda predstavovalo islam Arábie a druhé beda predstavovalo islam Turecka. V rámci prvého beda obe stopäťdesiatročné časové proroctvá označujú rozdiel medzi islamom Arábie a islamom Turecka, práve tak, ako je tá istá pravda znázornená v rozdieli medzi prvým a druhým beda.

Prvých sto päťdesiat rokov sa začalo zánikom Perzie a skončilo tým, že Rím uviazol v hradbách Konštantínopola. Druhé obdobie sto päťdesiatich rokov sa začalo Osmanovým (nazývaným aj Ottman) víťazstvom pri Nikomédii. Osmanské víťazstvo pri Nikomédii sa vzťahuje na obliehanie Nikomédie (dnešný İzmit, Turecko), ktoré prebiehalo v rokoch 1333 až 1337, keď sultán Orhan Gazi (syn Osmana I., zakladateľa Osmanského bejliku) obliehal významné byzantské mesto Nikomédiu. Mesto odolávalo niekoľko rokov, no napokon sa v roku 1337 vzdalo pre hlad a nedostatok zásob. Byzantskej posádke bolo dovolené odísť do Konštantínopola. Nikomédia bola jednou z posledných veľkých byzantských pevností v Malej Ázii (Anatólii). Jej pád fakticky ukončil byzantskú kontrolu nad väčšinou západnej Anatólie. Toto víťazstvo umožnilo Osmanom upevniť svoju moc v Bitýnii a ďalej sa rozšíriť smerom k Bosporskému prielivu. Bol to významný medzník na ceste ku konečnému osmanskému dobytíu Konštantínopola (ku ktorému došlo o viac než storočie neskôr, v roku 1453). Obliehanie sa často považuje za jedno z kľúčových raných víťazstiev, ktoré premenili malý osmanský bejlik na vzrástajúcu sa regionálnu mocnosť.

Keď sa 27. júla 1449 skončilo druhé stopäťdesiatročné obdobie v rámci prvej trúby, posledný Konštantín sa usiloval získať dovolenie od islamského sultána vystúpiť na trón Východného Ríma, a tak utrpel to isté poníženie, aké cisárovná Irena utrpela na konci prvých stopäťdesiatich rokov dvoch „piatich mesiacov“ v deviatej kapitole Zjavenia. Poníženie „cisárovnej Ireny“ a tiež „posledného Konštantína“ predobrazovalo neskoršie poníženie Osmanov, keď sa po završení časového proroctva druhého beda usilovali získať ochranu štyroch veľkých európskych mocností pred hrozbou Egypta.

Panteón

Priekopníci správne chápali a učili, že výrok „miesto jeho svätyne bolo zvrhnuté“ v Danielovi 8,11 sa naplnil prostredníctvom Konštantína.

Ba, vyvyšoval sa až po Knieža zástupu a skrze neho bola odňatá ustavičná obeť a miesto jeho svätyne bolo zvrhnuté.

„Svätyňou“ tu označenou bol chrám Pantheon v meste Rím a „miestom“ tohto chrámu bol Rím. Rím bol „zvrhnutý“ Konštantínom, keď sa rozhodol presunúť hlavné mesto svojej ríše do

Konštantínopola v roku 330. Jedenásty verš súvisí so Zjavením trinástou kapitolou a druhý verš označuje tie isté udalosti.

A šelma, ktorú som videl, bola podobná leopardovi, jej nohy boli ako nohy medveďa a jej tlama ako tlama leva; a drak jej dal svoju moc, svoj trón i veľkú právomoc.

Drakom bol pohanský Rím a pohanský Rím odovzdal v roku 330 svoje „sídlo“ moci rímskej cirkvi, keď presunul hlavné mesto na východ, a tak zanechal mocenské vákuum, ktoré pápežská cirkev ochotne využila. Keď začneme sledovať líniu východného Ríma od roku 330 až do roku 1453, zistíme, že na začiatku proroctva o východnom Ríme je mesto Rím ponížené Konštantínovým odmietnutím Ríma. Toto poníženie sa zopakovalo za cisárovnej Ireny v roku 782, na záver prvých stopäťdesiatich rokov trápenia. Obe tieto poníženia zopakoval aj posledný Konštantín.

Zvláštne vzostupy a pády

Piata a šiesta trúba zo zjavenia deviatej kapitoly podávajú podrobnosti o páde východného Ríma a zároveň zaznamenávajú vzostup a pád islamu. Inšpirácia nás poučuje, aby sme skúmali „vzostup a pád“ kráľovstiev v knihách Daniel a Zjavenie. Tieto kráľovstvá majú svoje vlastné osobitné charakteristiky spojené s ich zvláštnymi „vzostupmi a pádmi“. Pád Judska bol spôsobený tromi útokmi na Jeruzalem. Hebreji boli odvedení do Babylonu a vrátili sa na základe troch výnosov, ktoré by uviedli do chodu 2 300 rokov, vedúcich k tomu, že traja anjeli vstúpili do dejín od roku 1798 až do roku 1844. Babylon padol v jednej noci. Rím sa rozpadol a v rámci jeho rozpadu boli predstavené dva aspekty Ríma pod označením buď západný, alebo východný Rím. Vzostup a pád ptolemaiovskej ríše a seleukovskej ríše v prvej tretine Daniela jedenástej kapitoly predobrazuje vzostup a pád pápežského Ríma. Toto svedectvo je jednoducho záverom príbehu Alexandra a rozkladu Grécka. Na rozdiel od Ríma sa Grécko rozdelilo na štyri časti, ktoré sa napokon stali dvoma. Rím sa rozdelil na východ a západ a potom sa západný Rím prorocky rozdelil na tri časti, predstavujúce trojitú vládu Ríma. Pokiaľ ide o východný Rím, Konštantín rozdelil svoje kráľovstvo medzi svojich troch synov. Je zrejmé, že západný a východný Rím sú paralelné línie predstavujúce rímsku cirkev a rímsky štát. S týmto dvojitém rozdelením je spojené ďalšie trojité rozdelenie. Grécko bolo štyri na dve, Babylon bol jedna noc, Judsko boli tri útoky. Pri islame je ich „vzostup“ znázornený ako „uvoľnenie“ a ich „pád“ ako „obmedzenie“.

Ich vzostup sa začal s Mohamedom a boli zadržaní 11. augusta 1840. Boli prepustení a okamžite zadržaní pri 9/11. Nedávno boli prepustení 7. októbra 2023 a odvtedy sú zadržaní v Gaze. Islam bude znovu prepustený, aby označil postavenie obrazu šelmy. Lína islamských prorockých dejín, ktorá je znázornená v deviatej až jedenástej kapitole knihy Zjavenie, identifikuje prorocké dejiny islamu tretieho beda. „Prorocké dejiny islamu tretieho beda“ sú znázornené aj siedmym a zároveň aj tretím anjelom. Tretí anjel prišiel 22. októbra 1844, keď začal trúbiť siedmy anjel. Tretí anjel a tretie beda vstúpili do prorockých dejín pri 9/11. Od 9/11 až po nedeľný zákon sa prorocké dejiny prvého a druhého beda opakovali a stále sa opakujú.

„Kľúč“ bitky o Ninive uvádza dve mocnosti, Rím a Perziu, do priameho a neoddeliteľného spojenia s islamom. Ninive jasnejšie než ktorýkoľvek iný úsek Písma identifikuje postupný zánik

západného i východného Ríma.

Herodes je symbolom draka; predstavoval Rím. Drakom na konci sveta je Organizácia Spojených národov. Pri nedeľnom zákone padá šieste kráľovstvo, začína sa siedme, no na svojej vlastnej oslave narodenín odovzdávajú svoje kráľovstvo ôsmemu kráľovstvu. Siedme kráľovstvo sa práve narodilo a okamžite súhlasí, že na jednu hodinu odovzdá svoje kráľovstvo babylonskej smilnici, ako to predobrazuje Herodesov sľub Salome, že jej dá až polovicu svojho kráľovstva.

Práve tam, kde Spojené štáty padajú, sa rodí Organizácia Spojených národov a uskutočňuje sa trojnásobné spojenie. Herodes je drakom, Herodiada je pápežstvom a Spojené štáty sú Salome. Herodes bol v nezákonnom manželskom zväzku, lebo bol ženatý s manželkou svojho brata, a na prorockej úrovni bol v incestuóznom vzťahu so Salome, lebo je zrejmé, že po nej žiadostivo túžil, keď tancovala. Drak má vzťahy tak s matkou, ako aj s dcérou. Toto je dôležité vidieť, keď rozpoznáte, že západný a východný Rím predstavujú cirkevnú a štátnu politiku. Rím, štvrté kráľovstvo biblického proroctva, prorocky dosadil pápežstvo na trón a týmto spôsobom predobrazil Spojené štáty, ktoré opäť dosadia pápežstvo na trón.

Postupný zánik západného Ríma od roku 330 až do roku 476 predstavuje postupný zánik Spojených štátov od roku 1798 až po nedeľný zákon. Rok „330“ i rok „1798“ sú obidva prorocké medzníky, v knihe Daniel nazvané „ustanovený čas“ alebo „čas konca“. Rok 330 označuje počiatky západného i východného Ríma. Ukončením oboch je poníženie rímskeho vodcu, tak ako Konštantín na počiatku ponížil mesto Rím. Rok 476 bol koncom prorockého obdobia, ktoré vyznačuje, ako sa prestížna politická štruktúra Ríma rozpadla v troch krokoch. Obdobie, ktoré sa začalo odmietnutím mesta v roku 330, bolo nasledované ponížením celej jeho politickej štruktúry — jeho slávnej republiky, ktorá bola hlavným predmetom pýchy starovekého Ríma; tá bola rozobratá a napokon dospelo k roku 476, keď už nad Rímom nikdy nemal vládnuť panovník pochádzajúci zo skutočnej rímskej pokrvnej línie. Dve línie Ríma, začínajúce sa v roku 330, a pasáž, v ktorej sú tieto dve línie predstavené, zahŕňajú aj dve prorocké línie piatich mesiacov. Lína západného Ríma sa začína i končí postupným ponížením. Lína východného Ríma sa začína i končí postupným ponížením v roku 1449, keď posledný Konštantín požiadal o dovoľenie vládnuť.

Jedno z päťmesačných období vedie ku koncu arabského islamu ako ohniska proroctva a k začiatku tureckého islamu v roku 782. V onen dátum je cisárovná Irena ponížená, v súlade s ponížením posledného Konštantína na konci druhého päťmesačného proroctva. Dve päťmesačné proroctvá v rámci jedného príbehu pätnástich veršov. Jedno zobrazuje dejiny islamu Arábie, druhé islamu Turecka. Obe sa končia ponížením východného Ríma. Záver jedného z proroctiev sa naplnil tým, že bola ponížená žena, a druhého tým, že bol ponížený muž. Riadok za riadkom označujú poníženie cirkvi a štátu východného Ríma. Obe poníženia spôsobuje islam prvého beda. Poníženie posledného Konštantína v roku 1449 začína štvorročné obdobie, ktoré sa končí v roku 1453 pádom múrov Konštantínopola. Rok 1449 predstavuje poníženie a v roku 1453 padajú múry a kráľovstvo sa končí.

Smrť Mohameda

Jedno z týchto dvoch päťmesačných období sa začína smrťou Mohameda, ktorý je v jedenástom verši označený ako „kráľ, ktorý nad nimi panoval“.

A mali nad sebou kráľa, anjela priepasti, ktorého meno je po hebrejsky Abaddon, ale po grécky má meno Apollyon.

Kráľom nad nimi bol Mohamed, lebo je označený v prvom verši, takže nie je nejakou inou islamskou postavou; je to Mohamed, kráľ, a kráľ je kráľovstvo a islam je Mohamedovo kráľovstvo.

A zaznel piaty anjel a videl som hviezdu, ktorá spadla z neba na zem; a jej bol daný kľúč od bezodnej priepasti. A otvorila bezodnú priepasť; a z priepasti vystúpil dym ako dym veľkej pece, a od dymu priepasti sa zatmelo slnko i vzduch. A z dymu vyšli na zem kobyľky; a bola im daná moc, akú majú zemské škorpióny. Zjavenie 9:1–3.

Opakovanie prvého a druhého beda v rámci tretieho beda je paralelou k opakovaniu prvého a druhého anjela v rámci tretieho anjela. Mohamedovi, kráľovi, bol daný kľúč na otvorenie bezodnej priepasti a 11. september určuje čas, keď je tretí anjel zmocnený. Kristus ako mocný anjel potom zostúpil, keď do prorockých dejín prišiel prvý úder Baláma. Potom sa otvorila bezodná priepasť a islam sa opäť stal predmetom svetových dejín. Kristus potom viedol svoj ľud späť na dávne chodníky Jeremiáša a začalo sa ohlasovať posolstvo tretieho beda a tretieho anjela. V roku 2015 Trump oznámil svoj úmysel kandidovať na prezidenta, čím podnietil globalistické dračie mocnosti, a bezodná priepasť potom vypustila ateizmus, ktorý napokon zabil Trumpa na uliciach Sodomy a Egypta. Pri nedeľnom zákone vystúpi z bezodnej priepasti šelma, ktorá je ôsma a je zo siedmich. Začiatok času pečatenia sto štyridsaťštyritisíc a jeho koniec označuje vzostup moci bezodnej priepasti.

Šelma, ktorú si videl, bola a niet jej; a vystúpi z bezodnej priepasti a pôjde do zatratenia. A budú sa diviť obyvatelia zeme, ktorých mená nie sú zapísané v knihe života od založenia sveta, keď uvidia šelmu, ktorá bola a niet jej, a predsa je. Zjavenie 17:8.

Islam je kľúčom, ktorý otvoril bezodnú priepasť 11. septembra a ktorý otvára bezodnú priepasť pri nedeľnom zákone. Uprostred času pečatenia tiež vyšiel z bezodnej priepasti drak-šelma globalizmu.

A keď dokončia svoje svedectvo, šelma, ktorá vystupuje z bezodnej priepasti, povedie proti nim vojnu, premôže ich a zabije ich. Zjavenie 11,7.

Kľúč, ktorý otvára všetky tri medzníky moci z bezodnej priepasti, bol daný Mohamedovi, kráľovi kráľovstva islamu. Bitka pri Ninive v roku 627 predstavovala boj medzi dvoma mocnosťami, ktorý vyčerpal silu oboch bojujúcich strán a umožnil islamu rýchlo povstať k moci. Kľúč bol otočený 11. septembra a vzostup islamu sa začal, hoci krátko nato bol obmedzený. Bitka pri Ninive bola predobrazene zobrazená 11. septembra, lebo tam sa začal vzostup islamu, keď mocný anjel zostúpil, aby osvietil zem svojou slávou, a hviezda, ktorá znamená posol, takisto padla z neba. Bitka pri Ninive je takisto predobrazene zobrazená aj na konci, keď príde nedeľný zákon a začne sa druhé obdobie temných vekov, keď dym islamského náboženstva zatieni slnko.

Exeter

Nedeľný zákon je predobrazený vtedy, keď posolstvo polnočného volania prišlo na táborové zhromaždenie v Exeteri. Vtedy sa začínajú záverečné pohyby zriaďovania obrazu šelmy.

Utváranie, čiže zriaďovanie obrazu sa začalo 11. septembra, no na konci tohto obdobia je obdobie ohlasovania polnočného volania zároveň aj fraktálom celého obdobia utvárania obrazu, ktoré sa začalo 11. septembra. Začiatok predstavuje koniec. Prvé beda predobrazuje tretie beda, tak ako prvý anjel predobrazuje tretieho anjela. Bitka o Ninive na konci času pečatenia označuje bitku o Ninive na začiatku. Bitka o Ninive pri nedeľnom zákone je koncom času pečatenia, ktorý sa začal 11. septembra, ale je zároveň aj koncom obdobia ohlasovania polnočného volania. Bitka o Ninive je preto predobrazená na začiatku ohlasovania polnočného volania, čo označuje záverečné kroky pri utváraní obrazu šelmy v Spojených štátoch, a pri nedeľnom zákone sa začína počiatok utvárania obrazu šelmy vo svete. Ninive je kľúčom, ktorý zosúladzuje rozličné línie, nachádzajúce svoje dokonalé naplnenie v skrytých dejinách štyridsiateho verša.

V ďalšom článku budeme pokračovať ďalej.